

Raamattu

[uusi]: Raamattu 1992

[vanha]: Raamattu 1933/38

(R 1) 2.Moos. 2:2,3,5,9-21 [uusi]

2 Vaimo tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Kun hän näki, kuinka kaunis lapsi oli, hän piilotteli sitä kolme kuukautta.

3 Mutta kun hän ei enää voinut piilotella sitä, hän otti kaislakorin, tiivisti sen asfalttipiellä ja tervalla, pani pojan siihen ja laski korin Niilin rantakaislikkoon.

5 Faraon tytär tuli Niilin rantaan peseytymään, ja hänen hovinaisensa jäivät virran rannalle kävelemään. Silloin hän näki kaislikon keskellä korin ja lähetti orjattarensa hakemaan sen.

9 Faraon tytär sanoi äidille: "Ota tämä lapsi mukaasi ja imetä se minulle, niin minä maksan sinulle siitä palkan." Vaimo otti lapsen imetettäväksi.

10 Kun poika oli kasvanut suuremmaksi, äiti vei hänet faraon tyttarelle, ja tämä otti hänet omaksi pojakseen. Faraon tytär antoi hänelle nimeksi Mooses sanoen: "Olen nostanut hänet vedestä ylös."

11 Kun Mooses oli varttunut aikuiseksi, hän meni kerran käymään heimoveljiensä luona ja sai nähdä heidän raadantansa. Hän näki egyptiläisen miehen lyövän heprealaista miestä, hänen heimolaistaan.

12 Silloin Mooses katsahti ympärilleen, ja nähtyään, ettei ketään ollut lähettyvillä, hän löi egyptiläisen hengiltä ja kätki ruumiin hiekkaan.

13 Kun hän seuraavana päivänä meni taas heimoveljiensä luo, hän näki kahden heprealaisen miehen tappelevan keskenään. Hän sanoi riidan aloittajalle: "Miksi lyöt veljeäsi?"

14 Mies vastasi: "Mikä sinä olet meitä käskemään ja määräälemään? Aiotko tappaa minut niin kuin tapoit sen egyptiläisen?" Silloin Mooses pelästyi ja ajatteli: "Se on siis kuitenkin tullut ilmi!"

15 Kun farao sai kuulla asiasta, hän aikoi surmauttaa Mooseksen, mutta Mooses lähti faraota pakoon. Pakomatallaan hän Midianin maassa pysähtyi erään kaivon luo.

16 Midianissa oli pappi, jolla oli seitsemän tyttärtä. Nämä tulivat kaivolle nostamaan vettä juottoruuhin juottaakseen isänsä lampaat ja vuohet.

17 Mutta sinne tuli paimenia, jotka alkoivat ajaa pois heidän karjaansa. Silloin Mooses meni tyttöjen avuksi ja juotti heidän eläimensä.

18 Kun tyttäret palasivat isänsä Reuelin luo, tämä kysyi: "Miten te tänään ennätitte näin pian takaisin?"

19 He vastasivat: "Muuan egyptiläinen mies puolusti meitä paimenia vastaan. Sitten hän vielä nosti meille vettä ja juotti lampaat ja vuohet!"

20 Reuel sanoi tyttärilleen: "Missä hän nyt on? Miksi jätitte sen miehen sinne? Kutsukaa hänet aterialle!"

21 Mooses katsoi parhaaksi jäädä asumaan papin luo, ja tämä antoi Moosekselle vaimoksi tyttärensä Sipporan.

(R 2) 2.Moos. 3:1-14 (hunajaa) [uusi]

1 Mooses paimensi appensa Jetron, midianilaisen papin, lampaita. Kerran hän vei lauman autiomaan toiselle puolen ja tuli Jumalan vuoren Horebin juurelle.

2 Siellä hänelle ilmestyi Herran enkeli tulenliekissä, joka nousi orjantappurapensaasta. Mooses huomasi, ettei tuli kuluttanut pensasta, vaikka se oli liekeissä.

3 Silloin hän ajatteli: "Menenpä katsomaan tuota ihmettä. Minkä vuoksi pensas ei pala poroksi?"

4 Kun Herra näki hänen tulevan katsomaan, hän huusi pensaasta: "Mooses, Mooses!" Mooses vastasi: "Tässä olen."

5 Herra sanoi: "Älä tule lähemmäksi! Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä."

6 Herra sanoi vielä: "Minä olen sinun isäsi Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala." Silloin Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa.

7 Herra sanoi: "Minä olen nähnyt kansani ahdingon Egyptissä ja kuullut, miten israelilaiset valittavat sortajiensa kovuutta. Minä tiedän kyllä heidän hätänsä.

8 Olen tullut vapauttamaan heidät egyptiläisten käsistä ja viemään heidät Egyptistä maahan, joka on hyvä ja avara ja tulvii maitoa ja hunajaa

9 Israelilaisten hätähuuto on nyt kantautunut minun korviini, ja olen nähnyt, kuinka kovasti egyptiläiset heitä sortavat.

10 Mene siis, minä lähetän sinut faraon luo. Sinun on vietävä minun kansani, israelilaiset, pois Egyptistä."

11 Mutta Mooses sanoi Jumalalle: "Mikä minä olen menemään faraon luo ja viemään israelilaiset pois Egyptistä?"

12 Jumala sanoi: "Minä olen sinun kanssasi ja annan sinulle merkin siitä, että minä olen sinut lähettänyt: kun olet vienyt kansani pois Egyptistä, te saatte palvella Jumalaa tämän vuoren juurella."

13 Mooses sanoi Jumalalle: "Kun minä menen israelilaisten luo ja sanon heille, että heidän isiensä Jumala on lähettänyt minut heidän luokseen, he kysyvät minulta: 'Mikä on hänen nimensä?' Mitä minä heille silloin sanon?"

14 Jumala sanoi Moosekselle: "Minä olen se joka olen." Hän sanoi vielä: "Näin sinun tulee sanoa israelilaisille: 'Minä-olen on lähettänyt minut teidän luoksenne.'"

(R 3) 4.Moos. 12:3 Mooses, 6-8 (avoimesti.) [uusi]

3 ... Mooses oli hyvin nöyrä mies, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä.

6 Herra sanoi: – Kuulkaa minun sanani! Kun joukostanne nousee profeetta, minä ilmaisen itseni hänelle näyssä, unessa minä hänelle puhun.

7 Näin en puhu Moosekselle, palvelijalleni, joka kaikessa on minun uskottuni.

8 Hänelle puhun suoraan kasvoista kasvoihin, en arvoituksellisin sanoin vaan avoimesti.

(R 4) Matt. 5:5 [uusi]

5 Autuaita kärsivälliset: he perivät maan.

(R 5) Matt. 5:5 [vanha]

5 Autuaita ovat hiljaiset, sillä he saavat maan periiä.

(R 6) Matt. 11:29 [uusi]

29 Ottakaa minun ikeeni harteillenne ja katsokaa minua: minä olen sydämeltäni lempeä ja nöyrä. Näin teidän sielunne löytää levon.

(R 7) Matt. 11:29 [vanha]

29 Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne.

(R 8) 1.Tim. 6:6,11 Pyri [uusi]

6 Suuri rikkauten lähde usko kyllä onkin, kun tyydymme siihen mitä meillä on

11 ... Pyri nuhteettomaan elämään, hurskauteen ja uskoon, pyri rakkauteen, kestävyYTEEN ja lempeyteen.

(R 9) 1.Tim. 6:6,11 tavoita [vanha]

6 Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa.

11 ... tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta.

(R 10) Sananl. 14:30 [uusi]

30 Mielenrauha on terveyden perusta, intohimot kalvavat kuin hivuttava tauti.

(R 11) Sananl. 14:30 [vanha]

30 Sävyisä sydän on ruumiin elämä, mutta luulevaisuus on mätä luissa.

(R 12) Sananl. 15:4 [uusi]

4 Lohduttava puhe antaa elämänrohkeutta, petollinen sana murtaa mielen.

(R 13) Sananl. 15:4 [vanha]

4 Sävyisä kieli on elämän puu, mutta vilpillinen kieli haavoittaa mielen.

(R 14) Saarn. 10:4 [uusi]

4 Jos hallitsija närkästyy sinuun, älä menetä malttiasi. Sävyisyys lievittää suuretkin hairahdukset.

(R 15) Saarn. 10:4 [vanha]

4 Jos hallitsijassa nousee viha sinua kohtaan, niin älä jätä paikkaasi; sillä sävyisyys pidättää suurista synneistä.

(R 16) Tiit. 3:1,2 [uusi]

1 Muistuta heitä kaikkia, että heidän on toteltava esivaltaa ja viranomaisia ja oltava näille kuuliaisia ja valmiita tekemään kaikkea hyvää.

2 He eivät saa parjata ketään eivätkä haastaa riitaa, vaan heidän on oltava ystävällisiä ja osoitettava lempeyttä kaikille ihmisille.

(R 17) Jaak. 3:13 [uusi]

13 Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Esittäköön hän osoitukseksi hyvästä vaelluksesta tekonsa, sävyisästi, niin kuin viisas tekee.

(R 18) Ps. 49:4 [uusi]

4 Suuni puhuu tiedon sanoja, sydämeni pohtii viisautta.

(R 19) Ps. 49:4 [vanha]

4 Minun suuni puhuu viisautta, minun sydämeni ajatus on ymmärrystä.

(R 20) Ps. 37:11 [uusi]

11 Mutta nöyrät perivät maan, he saavat osakseen onnen ja rauhan.

Tiede ja terveys sekä avain Raamattuun [Mary Baker Eddy]

(T 1) 514:19-20

Lempeys liittyy kaikkeen Hengen antamaan voimaan.

(T 2) 505:17-18, 21-28

Henki antaa ymmärryksen, joka kohottaa tietoisuutta ja johtaa kaikkeen totuuteen.

Henkinen aisti on henkisen hyvän havaitsemiskyky. Ymmärrys on rajalinja todellisen ja epätodellisen välillä. Henkinen ymmärrys tuo ilmi Mielen — Elämän, Totuuden ja Rakkauden — ja ilmentää jumalallista näkemystä antamalla henkisen todisteen maailmankaikkeudesta Kristillisessä Tieteessä.

Tämä ymmärrys ei ole älyllistä, ei kirjaoppineisuuden tulos; se on kaiken todellisuus tuotuna valoon.

(T 3) 452:21-23

Kun henkinen käsitys Totuudesta tuo ilmi sopusointunsa, et enää jättäydy erheen viisauden varaan.

(T 4) 167:6-17

Ymmärrämme Elämää jumalallisessa Tieteessä vain siinä määrin, kuin elämme ruumiillisten aistien yläpuolella ja oikaisemme niiden kertoman. Missä määrin hyväksymme hyvän tai pahan vetoomukset, se määrää olemassaolomme sopusoinnun — terveytemme, elämämme pituuden ja kristillisyytemme.

Emme voi palvella kahta herraa emmekä havaita jumalallista Tiedettä aineellisin aistein. Lääkkeet ja hygieniat eivät voi menestyksellisesti anastaa kaiken terveyden ja täydellisyyden jumalallisen lähteen sijaa ja voimaa.

(T 5) 272:4-12

Meidän täytyy tajuta totuus henkisesti, ennen kuin voimme ymmärtää Totuuden. Me omaksumme tämän näkemyksen vain siinä määrin, kuin olemme vilpittömiä, epäitsekkeitä, rakastavia ja sävyisiä. Siemen täytyy kylvää ”vilpittömän ja hyvän sydämen” maaperään, muuten se ei kannu paljon hedelmää, sillä ihmisluonteen sianomainen elementti kitkee sen juurineen irti. Jeesus sanoi: ”Te eksytte, koska te ette tunne Kirjoituksia.”

(T 6) 516:12-15

Epäitsekkyyttä säteilevä Rakkaus saa kaiken kylpemään kauneudessa ja valossa. Ruoho jalkojemme alla huudahtaa hiljaa: ”Hiljaiset saavat periä maan.”

(T 7) 115:19-3

KUOLEVAISEN MIELEN TIETEELLINEN TULKINTA

Ensimmäinen aste: Turmeltuneisuus.

FYYSISTÄ. Rahoja uskomuksia, intohimoja ja haluja, pelkoa, turmeltunutta tahtoa, omavanhurskautta, ylpeyttä, kateutta, petollisuutta, vihaa, kostonhalua, syntiä, sairautta, kärsimystä, kuolemaa.

Toinen aste: Pahat uskomukset katoavat.

MORAALISTA. Inhimillisyyttä, rehellisyyttä, kiintymystä, myötätuntoa, toivoa, uskoa, lempeyttä, pidättyvyyttä.

Kolmas aste: Ymmärrys.

HENKISTÄ. Viisautta, puhtautta, henkistä ymmärrystä, henkistä voimaa, rakkautta, terveyttä, pyhyttä.

(T 8) 224:17-28

Nykyinen raippa ei tosin ole niin aineellinen kuin roomalainen ruoska, mutta on yhtä viiltävä. Kylmä ylenkatse, itsepintainen vastarinta, kirkon, valtiollisten lakien ja lehdistön vastustus ovat yhä täydessä loistossaan tulevan totuuden airueita.

Korkeampi ja käytännöllisempi kristillisyyttä, joka ilmentää oikeudenmukaisuutta ja täyttää kuolevaisten tarpeet niin sairauden kuin terveydenkin aikana, seisoo aikamme ovella ja kolkuttaa päästäkseen sisään. Avaatko oven vai suljetko sen tältä enkelivieraalta, joka saapuu sävyisän hiljaisena kuten muinoin patriarkan luo keskipäivällä?

(T 9) 270:25-27

Pappeuden ylpeys on tämän maailman ruhtinas. Sillä ei ole osaa Kristuksessa. Lempeydellä ja ihmisrakkaudella on jumalallinen valtuutus.